

❁ DE STER. ❁

Half-Maandelijksch Tijdschrift van de Heiligen
der laatste Dagen.

En gij moet prediken tot de wereld, zeggende: gij moet u bekeeren en gedoopt worden, in den naam van Jezus Christus; want alle menschen moeten zich bekeeren en gedoopt worden, niet alleen mannen, maar ook vrouwen, en kinderen die tot de jaren van verantwoordelijkheid gekomen zijn. En nu, nadat gij dit ontvangen hebt, moet gij mijne geboden in alle dingen onderhouden.

Leer en Verbonden, afd. 18 : 41—43.

No. 10.

15 Mei 1904.

9de Jaargang.

WIJSHEID IN HET GEVEN AAN KINDEREN.

Door Pres. JOSEPH F. SMITH, in de *Juv. Instructor*.

Het is zeer aangenaam voor ouders, in staat te zijn al de verlangens van hunne kinderen te bevredigen, maar het is ongetwijfeld wreed, een kind alles te geven waar het om vraagt. Men kan wijselijk aan kinderen dingen weigeren, die zelfs in zich zelve onschadelijk zijn. Ons genoegen hangt zeer dikwijls meer af van de hoedanigheden van onze verlangens dan van de bevrediging. Een kind kan overladen worden met gaven welke hem weinig plezier verschaffen, eenvoudig omdat hij er niet naar verlangt. De opvoeding dan van onze verlangens is van ver-reikend gewicht voor ons geluk en welvaart in het leven; en wanneer wij leeren verstaan, dat er eene opvoeding is van onze verlangens, evenals er eene opvoeding is van onze verstandelijke vermogens, en wij ons op die opvoeding toeleggen met voorzichtigheid en wijsheid, zullen wij veel bijdragen niet alleen tot ons geluk maar ook tot ons nut in de wereld.

Gods wijze van het opvoeden onzer verlangens zijn, natuurlijk, altijd de volmaaktste, en zoo degenen die het in hun macht hebben de verlangens van kinderen op te voeden en te leiden, Zijne voorzichtigheid wilden navolgen, zouden de kinderen veel fortuinlijker zijn in het bekampen der moeilijkheden die de mensch overal ontmoet in den strijd om het bestaan. En wat is God's wijze? Overal in de natuur wordt ons de les geleerd van geduld en wachten. Wij verlangen naar dingen langen tijd voordat wij ze verkrijgen, en het feit dat wij ze langen tijd begeerden, maakt ze des te dierbaarder als ze komen. In de natuur hebben wij onzen zaaitijd en oogst; en als het aan kinderen geleerd werd, dat de verlangens die zij zaaien straks geoogst kunnen worden door geduld en arbeid, zullen zij het leeren op prijs stellen

wanneer er een lang-beoogd doeleinde bereikt is. De natuur houdt ons tegen en blijft ons aanmanen te wachten, en inderdaad zijn wij genoodzaakt te wachten.

Maar hoe verschillend is het met vele gedachtelooze en toegevende ouders. Zij achten het een daad van edelmoedigheid, een teeken van hoogste ouderlijke liefde als zij dadelijk ieder voorbijgaand verlangen van hunne kinderen inwilligen. Waar aldus verlangens oogenblikkelijk bevredigd worden, zijn zij niet sterk omdat zij geen gelegenheid gehad hebben te groeien en standvastig te worden. Het element van hoop en verwachting is er uit genomen. Zwakke verlangens zetten zich nooit diep in de menschelijke natuur. En alles wel beschouwd is het 't karakter van onze verlangens dat het meest te doen heeft met ons wilsvermogen en onze volhardende voornemens, het is werkelijk de hoedanigheid van het verlangen dat de hoedanigheid van ons leven bepaalt.

Somtijds hebben kinderen wenschen die vervliegen; als zij niet bevredigd worden, worden zij spoedig vergeten, en de bevrediging van een gemakkelijk vergeten wensch zal zeer waarschijnlijk geen blijvend plezier voortbrengen. Het is de bevrediging van den wensch die blijft, die telkens en telkens weer opkomt in het leven, die ons aanspoort tot handelen, die werkelijk genoegens schept wanneer hij verwezenlijkt wordt. Iemand die jaar op jaar ijverig gearbeid heeft voor de bevrediging van het een of ander heilzaam verlangen, zal veel meer genoegens smaken in het verkrijgen dan wanneer het zonder inspanning tot hem kwam. Het is werkelijk het proces, het moeilijk en durend proces van het verkrijgen van dingen dat ons goed doet en niet het loutere verkrijgen.

Een mensch heeft veel grooter capaciteit om datgene te genieten waarvoor hij een aantal jaren gearbeid heeft dan een ander aan wien eenzelfde voorwerp gegeven wordt. Het is derhalve allerongelukkigst voor kinderen wanneer hunne ouders verzwakken of bijna geheel verwoesten der kinderen capaciteit tot het genieten van sommige der heilzaamste genoegens des levens. Het kind dat alles heeft wat hij wenscht en wanneer hij het wenscht dient beklaagd te worden, want hij is niet in staat het te genieten. Het eene kind heeft honderdmaal meer genoegens in een gulden dan een ander.

Onze verlangens zijn de krachtigste drijfveeren die ons aansporen tot energie en welke ons productief en scheppend maken in het leven. Zoo zij zwak zijn, zullen onze scheppingen waarschijnlijk tenger en waardeloos zijn. Geld waarvoor een jongen werkt, heeft een waarde in zijn leven en een werkelijk koopvermogen, veel grooter dan het geld dat hem gegeven wordt. En wat waar is van jongens is in een groote mate waar van meisjes. Het meisje dat iets verdient, dat met volharding en geduld werkt opdat zij geld moge hebben hetwelk zij

haar eigen kan noemen, heeft een veel grooter capaciteit tot het genieten van de voorwerpen harer verlangens dan het meisje dat nimmer leerde een gulden te verdienen. Zij kent en waardeert ook veel beter de waarde van een gulden dan het meisje dat nimmer behoefde te wachten totdat zij hem verdiende. Het is een vergissing van ouders, te veronderstellen dat van een dochter nimmer verlangd moet worden iets te verdienen. Iedere poging waardoor wij de vervulling van onze verlangens zoeken, geeft kracht en karakter aan mannelijkheid en vrouwelijkheid. De man die een huis bouwt heeft oneindig meer genot in het bewonen dan de man aan wien het huis gegeven is.

Het is juist zoo verkeerd stelselmatig een kind alles te geven wat het verlangt als het kind alles te weigeren. Wanneer toegevende ouders zich verbeelden dat zij iets bijdragen tot het plezier van het leven van hunne kinderen door hun alles te geven wat ze maar wenschen, verwoesten zulke ouders feitelijk de capaciteit van hunne kinderen om van de bevrediging te genieten van wenschen die verzwakt en bedorven zijn door over-toegevendheid. De bekwaamheid om kinderen wijselijk te geven is inderdaad een zeldzame aanwinst en wordt alleen verkregen door eene behoedzame en voorzichtige oefening van het hoogste plichtbesef dat ouders voor hunne kinderen kunnen gevoelen. Plicht is altijd verkieselijk boven toegevendheid.

Dwaze menschen moesten nooit rijk zijn. Als het toeval hun fortuin aanbrengt, zouden hunne kinderen gelukkiger en veel beter af wezen als zij toevertrouwd werden aan de zorg en wijsheid van degenen die beter bekwaam zijn om met voorzichtigheid de opvoeding van het verlangen eens kinds te leiden. Een vader neemt een gulden uit zijn zak en geeft hem aan zijn zoon. Hij denkt dat hij edelmoedig geweest is en dat zijn zoon erkentelijk zoude zijn. Geen van beide kan wel waar zijn; en aan het einde kan het wel blijken dat de vader dwaas was en de zoon niet erkentelijk omdat het kind verzwakt was door de gave en daarom niets had om dankbaar voor te wezen. De vader was dwaas omdat de zoon geen werkelijk verlangen had naar den gulden en daarom geen drijfveer om te worstelen om hem te verkrijgen. Een krachtiger verlangen, gepaard met een geduldige en volhardende inspanning, zou den jongen honderdmaal gelukkiger gemaakt hebben en aan het einde wijzer en meer erkentelijk.

Wat is er, riep iemand, dat mij
Van Christus' liefde scheiden kan?
En 'k hoorde een stem die snedig zei:
Uw eigen levenswandel, man!

I. K.

MIJNE ZENDING IN DUITSCHLAND.

EENE WONDERBARE GENEZING — EEN MERKWAARDIG VISIOEN.

Wij waren bezig aan de Duitse „Ster” toen de postbode kwam. Doorgaans houdt iedere zendeling, wanneer de mail aangekondigd wordt, met zijn werk op, en gretige oogen onderzoeken het pakket terwijl even gretige ooren luisteren naar de namen die afgeroepen worden, die den langverwachten brief aankondigen. Met welk een belangstelling heb ik zitten kijken op conferentiën naar een groep zendingen nadat de mail pas uitgedeeld was! Een ieder trekt zich terug in een hoek of op een afgezonderd plekje, om haastig den heiligen inhoud te verslinden van den langverlangden brief. En hoe heb ik in één’ hoek van de kamer het gelaat zien krullen door glimlachjes en ophelderer van vreugde als het nieuws aangenaam was, terwijl in een anderen hoek het gebogen hoofd, het droevige hart en de vallende traan vertelde, al te duidelijk vertelde den inhoud van die mededeeling waarnaar zoo gretig was uitgezien. Dat tafereel heb ik menigmaal voor mijnen geest gehad, en zal ik nooit vergeten.

Bij deze gelegenheid werd er een brief ontvangen van eenen Duitsehen professor, die onzen secretaris verzocht hem de voornaamste boeken onzer Kerk ter inzage te zenden, daar hij begonnen was aan een werk over opvoeding, en in hetzelfde wilde opnemen de opvoedkundige inzichten van de onderscheidene voornaamste secten in de wereld. Dienovereenkomstig zonden wij hem per post het Boek van Mormon, de Leer en Verbonden, de Stem tot Waarschuwing, tezamen met eenige onzer meest gebruikte tractaten.

Eenige weken gingen voorbij, toen er weer een brief ontvangen werd van denzelfden professor. De inhoud was voor ons allen eene verrassing. In denzelfde deed hij het verzoek, dat er dadelijk een van onze Zendingen tot hem gezonden zou worden, mededeelende dat er iets zoo onbegrijpelijks voorgevallen was in verband met de boeken dat hij gevoelde een onzer te moeten zien en dat wel zoo gauw als het ons gelegen kwam. Het lot viel op mij en ik kreeg opdracht dadelijk te gaan.

Den volgenden dag was ik op weg naar Landau, Duitschland, alwaar deze professor woonde. Bij aankomst liet ik mij inschrijven in het hotel, waarna ik mij dadelijk naar zijn huis begaf. Ik kwam tot de ontdekking dat het een der allervoornaamste opvoedkundigen van Duitschland was, aan wiens hoede de voornaamste school te Landau was toevertrouwd. Hij was een hoog gerespecteerd man, welgebouwd en met een waardig voorkomen, hetwelk nog vergroot werd door zijne lengte — zes voet en twee duim; in het kort, een man van de echte Bismarcksche school voor lichaamsbouw en voorkomen — een Duitsch professor in iederen zin van het woord.

Na de voorstelling werd ik dadelijk gewaarschuwd mij niet bekend te maken, daar Mormoonsche zendelingen niet geduld werden in Landau, terwijl hijzelf zijne positie verliezen zoude als het bekend zoude worden, dat hij een Mormoon in zijn huis onderhield. Mijn verblijf, stelde hij voor, zou in een hotel zijn, en mijne bezoeken vroeg in den morgen voordat zijn schoolwerk aanving. De bezoeken zouden eveneens zoo geheim mogelijk zijn, zoodat de aandacht van het publiek niet opgewekt zoude worden.

Mijn volgend bezoek was derhalve in zijn particulier kantoor, op het vastgestelde uur. Zoodra als ik gemakkelijk nedergezeten was, en de complimentjes van den morgen gewisseld waren, vertelde hij mij dat hij jaren lang naar het ware Evangelie van Christus gezocht had; dat hij te vergeefs gezocht had onder de onderscheidene secten en dat ze volgens zijne gedachten allemaal verkeerd waren, daar geen derzelve harmonieerde met het Evangelie van Christus, zooals dat in het Nieuwe Testament geleerd wordt. Hij had zelfs onder de heidensche natiën gezocht, maar met hetzelfde onbevredigende resultaat. Ten laatste had hij eene novelle geschreven, in dewelke hij zijne inzichten neergelegd had, zooals hij het Evangelie van den Zoon Gods verstond, waarna hij eenige gemoedsrust scheen te hebben. Met deze opmerking overhandigde hij mij de novelle. Ik las haar gedurende den dag en werd getroffen door de merkwaardige waarheden — Mormoonsche leerstellingen — welke zij bevatte. Zij openbaarde mij dadelijk den geest die hem aandreef naar waarheid te zoeken, en welke hem geen gemoedsrust gaf. Ten laatste besloot hij, zeide hij, een werk over opvoeding te schrijven, in hetwelk hij voornemens was de godsdienstige inzichten neer te leggen van de onderscheidene Christelijke secten en van de heidensche godsdiensten evengoed, nog steeds hopende daardoor misschien de waarheid te vinden. Terwijl hij materiëel voor zijn doeleinde bijeengaarde, stuitte hij toevallig op eene kennisgeving in een der Landausche nieuwsbladen aangaande de gevangenneming en verbanning van twee Mormoonsche zendelingen uit een der steden van Duitschland; de redacteur riep terzelfder tijd de politie te Landau op, uit te zien naar deze mannen, die dezen onpopulairen godsdienst vertegenwoordigen en ze gevangen te nemen en te verbannen, als zij zich in die stad zouden vertoonen. Dit, zeide hij, maakte een grooten indruk op zijn gemoed, en hij nam oogenblikkelijk het besluit, meer met hen bekend te worden en te weten waarin zij geloofden. Hij ging in persoon naar den redacteur en vernam van hem waar ons hoofdkantoor was, met het resultaat, al reeds gezegd, dat hij dadelijk onze boeken bestelde, twee oogmerken hebbende, een om bekend te worden met onze inzichten over opvoeding en het andere om uit te vinden waarin wij geloofden.

Tot zijn groote verrassing werd hij, hoe meer hij de boeken las, des te meer overtuigd, dat hij, ten laatste, de waarheid gevonden had,

want de boeken harmoniëerden geheel en al met zijne inzichten — maar dat de verachte en vervolgte Mormonen haar bezaten kon hij niet begrijpen.

„Terwijl ik aan het lezen en overpeinzen was van de daarin vervatte dingen”, zeide hij (om zijn eigen taal te gebruiken), werd mijne vrouw plotseling zeer ziek. Zij is mijne tweede vrouw. Mijn eerste is ongeveer drie jaren geleden gestorven, en liet mij als een weduwnaar met zeven hulpeloze kinderen achter. Dag aan dag werd zij langzamerhand erger krank, totdat ik eindelijk tot het beseef kwam, dat tenzij de eene of andere onvoorziene macht te hulp komen zoude om haar te redden, ik wederom als weduwnaar achtergelaten zoude worden, en ditmaal met negen kinderen. Ik had drie van de beste geneesheeren in Landau, om haar te behandelen, maar zij gaven haar eindelijk op, mij zeggende dat zij niet tot den morgen konde leven. Ik zat dien nacht radeloos aan de zijde van haar bed, ieder oogenblik verwachtende haar den laatsten adem te zien uitblazen, want zij verminderde snel, nauwelijks eenige teekenen van leven vertoonende. Geen menschelijk wezen weet, tenzij hij dezelfde ondervinding gehad heeft, hoe ik mij dien nacht gevoelde met mijne hulpeloze kinderen, dat sterfbed omringende. Het doodsgereutel in haar keel kondigde ten laatste het naderende einde aan. Ik kon het niet langer uithouden, en in de hevige foltering mijner ziel riep ik tot den Heere mij van dit verschrikkelijk leed te bevrijden en mij mijne vrouw te sparen. Een helder licht vertoonde zich eensklaps in de kamer en eene stem zeide: „Ik wil u helpen als gij mij wilt helpen”. Het is onnoodig te zeggen, welk een belofte ik maakte, maar tot mijne verrassing lag mijne vrouw, toen ik naar haar omkeek, natuurlijk adem te halen in eene zoete, vredige sluimer, waaruit zij na eenige oogenblikken ontwaakte met een hemelschen glimlach op haar gelaat, volkomen hersteld. Mijne vreugde was grenzeloos; de Heere had mijn gebed verhoord. Het geluk was evengroot als de droefheid eenige oogenblikken te voren geweest was. Het licht dat zich in de kamer vertoond had trok langzamerhand weg, en, terwijl ik, overstelpt van vreugde, nederzat te peinzen over hetgeen er gebeurd was, kwam de duidelijke herinnering met kracht mij terug voor den geest, dat ik een verbond had gemaakt met den Heere, en de vraag rees nu bij mij op: „Heere, wat wilt gij dat ik doen zal?” Plotseling en onbewust viel mijn oog op de boeken, die gij mij gezonden hadt, op een stoel naast het bed liggende en open op de bladzijden, alwaar ik ze het laatsl gelezen had; en zoo duidelijk alsof eene stem het gesproken had, kwam de indruk over mij: „Daar is de waarheid, en in die boeken zult gij vinden wat van u verlangd wordt”. Den volgenden morgen toen ik hierover nadacht, gevoelde ik dat ik een van u persoonlijk zien moest, en zette mij daarom neer en adresseerde den brief tot dit einde. En nu, de boeken zijn in orde,

maar er zijn sommige dingen die ik niet versta, en die ik wensch dat gij ze mij persoonlijk uitlegt”.

Ik ontdekte spoedig dat een dezer moeilijke punten was: „De levende profeet Gods, President John Taylor”. De doode profeet, President Brigham Young, was all right; hij was een machtig man geweest en een profeet Gods, maar President Taylor was de verkeerde man, de bekwaamheid missende, en daarom kon hij niet de ware profeet Gods zijn. Ik ontdekte eveneens dat ik, gelijk President Taylor, hetzelfde lot deelde, en dat ik even weinig invloed op mijnen geleerden professor had als President Taylor.

(Slot volgt.)

LUIKSCHE CONFERENTIE.

De Luiksche Conferentie werd Zondag 8 Mei 1904 gehouden. Aanwezig waren Zendingspresident Willard T. Cannon en Ouderlingen Guy A. Wilson en Park Kenner van de Amsterdamsche Conferentie, benevens al de Zendingen van de Luiksche Conferentie.

De eerste vergadering vond plaats in de zaal te Seraing, aanvangende om half drie des namiddags. President Perry G. Snow was de eerste spreker, gevolgd door Ouderlingen James W. Evans en Guy A. Wilson (met ouderling Ballif als tolk). President Cannon, die daarna sprak, moedigde de heiligen aan, hunnen godsdienst na te leven en de zegeningen des Heeren te zoeken, welke komen door het gehoorzamen zijner wetten en het onderhouden der geboden. De laatste spreker was Ouderling Serge F. Ballif.

De avondvergadering werd te Luik gehouden, Een groot aantal vreemdelingen was aanwezig, die met merkbare aandacht luisterden naar de woorden der sprekers, die geleid werden door den geest des Heeren. President Snow maakte eenige opmerkingen en verklaarde waarom wij gezonden worden om bekeering tot de wereld te prediken. Vervolgens sprak President Cannon over de eerste beginselen van het Evangelie. Hij toonde aan, dat het noodzakelijk is, de beginselen aan te nemen die de Heiland eenmaal leerde. Ouderling Joseph F. Barton sprak een korten tijd en werd gevolgd door Ouderling Ballif, die de wijze aantoonde waarop de Heere Zijne doeleinden hier op aarde volbrengt.

Den volgenden dag kwamen al de zendingen in de gewone raadsvergadering bijeen, waarin verschillende onderrichtingen gegeven werden voor den vooruitgang van het Werk.

Jos. F. BARTON, *Secr.*

VARIA.

EEN BEDENKELIJK VERSCHIJNSEL.

Onder het opschrift: „Een bedenkelijk verschijnsel in de predikantenwereld, een schande voor de gemeente”, leest men in het *Evang. Zondagsblad*: In zijn openingsrede wijst prof. Valeton te Utrecht zijn studenten op dat verschijnsel, als hij hun vraagt, of 't niet Gode geklaagd is, dat tegenwoordig openlijk kan worden gezegd: een te beroepen proponent die „gezangen” en ook „nieuwe gezangen” laat zingen, moet zich tevreden stellen met een tractement van f 1000.—; laat hij slechts één versje als tusschenzang zingen, dan kan hij het misschien tot f 1200.— à f 1300.— brengen. Maar indien hij uitsluitend Psalmen aan de gemeente te zingen geeft, dan kan hij wel f 1600.— à f 1700.— bedingen. „Waar blijft zoo de eerbied voor het Verbi Dinini Ministerium? de drang om Evangeliedienaar en niets anders te zijn?”

PLANTAARDIG LEVEN IN HET VERRE NOORDEN.

Doctor Schei, een geoloog, heeft onlangs in eene lezing voor de Geografische Vereeniging te Christiania gesproken over het plantaardig leven van Ellesmereland, op 78° tot 79° noorderbreedte en van Groenland afgescheiden door de Smith-Sond. Gedurende den zomer zijn uitgestrektheden van de laaglanden bedekt met noordelijke bloemen, en de zoogenaamde Vogelbergen worden door den docter als een plantentuin beschreven. Eene berghelling van een der baaien was volkomen bedekt met de paarskleurige bloemstengels van de soort *Saxifraga oppositifolia*. In de rotsen werden overblijfselen van planten ontdekt, waarvan de soorten heden gevonden worden in veel warmere klimaten — b. v. in Australië. Dat de poolstreken in vroegere perioden van de geschiedenis der aarde veel warmer waren, is een feit dat lang geleden reeds buiten twijfel gebleken is, zegt Dr. Schei.

EEN STAD VERPLAATST.

In Mexico is een maatschappij juist gereed gekomen met het verplaatsen eener stad met eene bevolking van duizend zielen. Men was bezig met het installeeren van een fabriek voor waterkracht en electriche transmissie in den Staat Puebla, negentig mijlen van de Stad Mexico, toen de ingenieurs tot de ontdekking kwamen dat de Stad Necaxa op een plek lag die bijzonder geschikt was voor het noodige reservoir. De maatschappij kocht terstond de geheele stad aan en verplaatste haar naar elders. Al de gebouwen, met inbegrip van de Katholieke Domkerk, werden gesloopt en op de nieuwe plek weer opgezet. De nieuwe stad draagt den naam Canadita.

DE S T E R

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

VOOR ONZE ZONDAGSCHOLEN.

Onlangs werd door Ouderling Geo. A. Smith, een der Twaalf Apostelen, in eene vergadering van de Zondagschool-Vereeniging in den Granite-ring van Zion eene toespraak gehouden over de bekwaamheden van eenen Zondagschool-leeraar. De spreker vestigde de aandacht der aanwezigen op het gewicht der plichten van deze klasse leeraars. Hij dacht, dat er geene roeping tot een jongen man of vrouw komen kon die zoo gewichtig was als die van Zondagschool-leeraar of leerares; want de grootste schatten der menschen waren aan hunne zorg toevertrouwd, en de leeraar zou zich geen moeite sparen, om zichzelf bekwaam te maken, een sympathiek leider te worden van de kinderen, die hem ter onderwijzing gegeven waren.

Allereerst, dacht hij, moest de leeraar rijkelijk voorbereid op zijn werk tot de klas komen. In de eerste dagen, voordat het Zondagschoolwerk zulk een gewichtig deel van ons leven was geworden, werd bijna iedere soort van voorbereiding of niet-voorbereiding toegestaan. Maar thans, nu dit werk zulk een vasten voet heeft gekregen, is alleen het beste goed. Geen leeraar kan lang leeraar blijven, als hij onvoorbereid voor zijn klas blijft komen; dat zou ten slotte te vernederend worden om het vol te houden. Als een leeraar niet veel weet, behoort hij zijne leerlingen den indruk te geven, dat hij hetgeen hij weet goed weet. Ook moest hij niet ontmoedigd worden in zijn werk wegens de moeilijkheden die hij heeft te ontmoeten, want met liefde en den Heiligen Geest zal hij in staat zijn ze allemaal te overwinnen.

Een andere karaktertrek, die de Zondagschool-leeraar aankweeken moest, is stiptheid. Hij moest het feit beseffen, dat de zaken niet zoo goed hun gang zullen gaan zonder hem in de school als met hem. Het is bijna beter dat een leeraar die gewoonlijk te laat is, thuis zou blijven, omdat hij, als hij te laat in school komt, niet alleen een slecht voorbeeld geeft aan degenen die hij verondersteld wordt te verbeteren, maar verlaagt zichzelf in de achting zijner klas. Deze zaak van het te laat komen is slechts een gewoonte, goed beschouwt, en een afschuwelijke gewoonte ook. Wij kunnen evengoed, dacht de spreker, eens voor altijd het vaste besluit maken, dat wij op tijd op onze post zullen zijn.

Een derde noodzakelijkheid, dacht Ouderling Smith, was waakzaamheid aan de zijde van den leeraar. Hij zou moeten waken over de behoeften zijner klas. Het jonge volkje komt tot hem met heel veel energie, welke hij in gepaste richtingen wenden moet of zij zal in ongepaste besteed worden. De leeraar moest zijnen leerlingen het een of ander te doen geven, niet alleen in de klas, maar daar buiten eveneens.

Deseret News.

OPENBARING VAN DE HEILIGE DRIEËNHEID.

Redevoering, gehouden in den Tabernakel te Salt Lake City,
Zondagnamiddag 11 Augustus 1901, door Ouderling
CHARLES W. PENROSE.

(Slot.)

Wij gelooven in een tegenwoordige Godheid. Wij gelooven dat Hij heden menschen kan inspireeren; dat men heden tot hem kan naderen; dat wij Hem heden kunnen aanroepen en verhoord worden; dat wij, als wij zoeken, vinden zullen, als wij kloppen, dat de deur geopend zal worden. De Heiland zeide: „Bidt, en u zal gegeven worden; klopt en u zal opengedaan worden”. Wij gelooven, dat wij heden kunnen bidden en ontvangen; en wij hebben de waarheid ervan voor onszelven bewezen door te vragen en te ontvangen, door te zoeken en te vinden, door te kloppen en de deur der zaligheid voor ons geopend te zien. Wij hebben niet geheel en al af te hangen van hetgeen in verleden tijden geschreven werd. Wij verheugen ons er over; wij lezen het met profijt; wij danken God voor het Goede Boek; wij verkondigen het aan de wereld; wij bewijzen de waarheid van onze leerstellingen ermede aan degenen die voorgeven erin te gelooven; maar ons profetisch woord, dat zeer vast is, verlichting en getuigenis komt heden neder van den Vader, „bij welken geene verandering is, of schaduw van omkeering”. Hij is onze God en Vader evenveel als Hij was de God en Vader van de ouden die Zijn woord en somtijds de openbaring Zijner tegenwoordigheid genooten. Hij is in staat zich heden te manifesteeren, evengoed als Hij aan Mozes deed, of zooals Hij in de dagen van Jezus Christus deed.

DE HEILIGE GEEST OVERAL.

Alle op de aarde levende menschen mogen tot zeker begrip en kennis van den waren en levenden God komen, en Zijnen geest ontvangen; maar zonder dien geest kan het menschedom God noch Zijne werken of Zijne wegen begrijpen. Zooals wij niets kunnen zien, hoe goed onze oogen ook mogen zijn, zonder het licht dat van boven komt en tenzij wij onze oogen openen en een poging aanwenden om te zien, zoo is het met betrekking tot de dingen Gods. „De mensch kan door onderzoeking God niet vinden”. Niemand weet hetgeen Gods is, zegt de Apostel, dan de Geest Gods; en „de Geest onderzoekt alle dingen, ook de diepten Gods;” en God openbaart ze door Zijnen Geest. Nu, hoe kan de invloed van dien Geest, zijne inspiratie, zijn licht, zijne gaven, zijne zegeningen, zijne manifestatiën, verkregen worden? De Geest zelf is overal door geheel het uitgestrekte gebied der ruimte heen. Hij is in en door en rondom alle dingen. Somtijds denken wij dat wij hier geen licht hebben op aarde; maar het is nog niet gemanifesteerd. Heden ten dage leeren wij, hoe wij zeer gemakkelijk licht te voorschijn

kunnen brengen. Wij begrijpen het niet in al zijne werkingen; maar maar wij gaan in een donker huis en wij drukken op een knopje, en het licht springt te voorschijn; vanwaar kwam het? Reide het licht van de electriciteitsfabriek hierheen? In het geheel niet. Het beginsel waardoor licht ontwikkeld wordt is hier; het behoeft alleen maar in werking gebracht te worden. Wanneer wij de wetten verstaan waardoor het zichzelf beheerscht of waardoor het beheerscht wordt, kunnen wij het ten onzen profijte voortbrengen. Wij treden een donkere kamer binnen, strijken een lucifer af, en er komt licht te voorschijn. Waar kwam het vandaan? Het beginsel waardoor licht gemanifesteerd wordt is daar ten allen tijde. Het is in de aarde zoowel als het in de zon is, alleen is het nog niet ontwikkeld. Ons wordt gezegd door de openbaringen Gods, dat het is in de zon, in de maan, in de sterren, en in de aarde waarop wij leven, en straks zal het ten volle ontwikkeld worden en zal in al zijn helderheid schijnen en blinken, en deze aarde zal zelf een licht zijn en het licht van de zon, noch de maan, noch het electrisch licht behoeven. Het beginsel is hier, de zelfstandigheid is hier, maar het is niet voortdurend in werking om licht voort te brengen. Zoo is het met betrekking tot geestelijke dingen. De Heilige Geest zelf is algemeen verspreid. Hij is het licht en het leven aller dingen. Door denzelfden kunnen onze Vader en onze Oudste Broeder, Jezus Christus, overal tegenwoordig zijn. Zij verstaan hem volkomen. Zij kunnen door zijn macht zien; zij kunnen door zijn invloed regeeren. Zij staan aan het hoofd, en door de algemeen verspreide macht van dezen Heiligen Geest kunnen zij alle dingen zien en regeeren.

GOD WERKT DOOR WETTEN.

De Geest is hier, en iedereen moge zijn invloed ontvangen, indien zij de gepaste loopbaan willen volgen om zijne werkingen te verkrijgen. Er is verscheidenheid der werkingen, doch het is dezelfde Geest. Er zijn verschillende gaven, doch het is dezelfde Geest. „Want ook wij allen zijn door eenen Geest tot een lichaam gedoopt, hetzij Joden, hetzij Grieken, hetzij dienstknechten, hetzij vrijen”. Wij kunnen allen dienzelfden Geest ontvangen; maar zooals God in andere dingen door wetten werkt, zoo doet hij in geestelijke dingen. Zooals God door wetten werkt in het natuurlijke heelal, zoo werkt hij door wetten in het geestelijk heelal. Indien wij een tarwe-oogst willen verkrijgen, moet er tarwe gezaaid worden en de aarde moet bereid worden, er moet een zekere hoeveelheid vocht zijn en een zekere hoeveelheid warmte. Zonder deze voorwaarden zal de tarwe niet ontkiemen en naar haar aard voortbrengen. Wanneer de voorwaarden in orde zijn, zullen de gevolgen altijd hetzelfde zijn. Zooals God daarin door wetten werkt, zoo doet hij ook met betrekking tot geestelijke zaken. Hier is Zijn wet geopenbaard in het Evangelie, waardoor de menschen een kennis kunnen verkrijgen aangaande Hem door de macht en werking

van den goddelijken, eeuwigen Geest: In de eerste plaats moet er geloof ontstoken worden in de ziel van den mensch — geloof in God en in Jezus Christus. Dat is het eerste beginsel van den waren godsdienst. Dat geloof kan ontstoken worden door het Woord des Heeren te hooren. Wanneer het Woord des Heeren verklaard wordt en de menschen erin gelooven, ontspringt het geloof in het hart; hunne zielen worden tot God gewend; en wanneer zij zich werkelijk wenden tot God als hunnen Vader en de auteur van hun bestaan, hun Vorst en hun Koning, hebben zij de overweging in hunne zielen, dat zij Zijne geboden verbroken hebben en gedaan hebben wat verkeerd is en Hem onbehaaglijk. Dit is het begin van bekeering. Zij worden overtuigd van zonde en het verlangen ontspringt in het hart, zich van de zonde af te wenden en God te dienen. Bekeering is het tweede beginsel. Het volgt op geloof, daar het de eerste vrucht van geloof is.

HET BEGIN VAN HET EVANGELIE.

Bekeering en geloof zijn slechts twee der beginselen waardoor wij tot God kunnen naderen en van Hem leeren. Geloof en bekeering alleen zullen het doel niet bereiken. Een mensch moge zich van zijne verleden zonden bekeeren en toch nog geen vergeving van dezelve hebben. Sommige menschen hebben een idee, dat bekeering altijd vergeving meebrengt. Zij doet het zelf niet; zij is een stap in de goede richting. Stelt u een man voor die een hooge rekening laat oploopen in een winkel (gelijk sommigen onzer somtijds doen, ofschoon het slecht is dit te doen), en hij komt tot de conclusie, dat hij niet langer schuld maken wil. Hij is er droevig over, dat hij in schuld is; hij bekeert zich en laat de cijfers in dien winkel niet hooger oploopen. Wordt daarmee de oude schuld betaald? Volstrekt niet. Er moet iets gedaan worden voordat de schuld uitgewischt kan worden.

De Heere Jezus Christus, onze Oudste Broeder, kwam hier en stierf voor het menschedom, opdat het verlost mocht worden van zijne zonden. Onze vader Adam en moeder Eva overtraden de wet Gods in den hof van Eden, en zij werden verdreven. Door hunne zonde kwam de dood op het gansche menschedom, zoowel als op henzelfen. Christus kwam en deed verzoening voor die zonde, volkomen en geteel en al; en „gelijk zij allen in Adam sterven, alzoo zullen zij ook in Christus allen levend gemaakt worden”. Wat de menschen ook mogen doen of ongedaan laten, zij hebben niets te doen met Adam's overtreding; niets te doen met hare verzoening. Maar zij hebben zelf gezondigd en derven de heerlijkheid Gods, en Christus stierf voor hen, op zekere voorwaarden. Hij stierf opdat zij verlost mochten worden van hunne zonden, indien zij Hem wilden aannemen als hunnen Heiland, in Zijne paden wandelen en Zijne geboden gehoorzamen. Een Zijner geboden is, dat zij zich zullen bekeeren. Een ander is, dat zij gedoopt zullen worden gelijk Hij gedoopt is. Hij heeft het voorbeeld gegeven. Hij werd begraven

door den doop in de rivier de Jordaan. En zooals Christus gedoopt werd, zoo moeten wij gedoopt worden. Christus werd gedoopt door iemand die gezag had om te doopen — niet door iemand die de gedachte in zijn hoofd nam, dat hij een dienaar van den godsdienst wilde worden, maar door een man, van God geroepen, een profeet Gods, Johannes de Dooper. Jezus Christus zond Zijne Apostelen uit in de geheele wereld, opdat ook zij mochten doopen. Hij gaf hun dat gezag, het zelf van den vader ontvangen hebbende. God riep Hem. Hij verheerlijkte zich zelve niet, om hooge priester te worden, maar Zijn Vader riep Hem om priester te zijn in der eeuwigheid, naar de ordening van Melchizédek. Hij vertelde Zijnen discipelen: „Gelijkerwijs mij de Vader gezonden heeft, zende Ik ook ulieden”.

Na Zijne opstanding gaf Hij hun deze bijzondere opdracht:

„Gaat heen in de geheele wereld, predikt het evangelie aan alle creaturen.

„Die geloofd zal hebben, en gedoopt zal zijn, zal zalig worden; maar die niet zal geloofd hebben, zal verdoemd worden.

„En degenen, die geloofd zullen hebben, zullen deze teekenen volgen: in Mijnen naam zullen zij duivelen uitwerpen, met nieuwe tongen zullen zij spreken;

„Slangen zullen zij opnemen; en al is het, dat zij iets doodelijks zullen drinken, het zal hun niet schaden; op zieken zullen zij de handen leggen, en zij zullen gezond worden”. — Markus 16 : 15—18.

In Matthé 28 : 19 lezen wij:

„Gaat dan henen, onderwijst al de volken, dezelve doopende in den naam des Vaders, en des Zoons, en des Heiligen Geestes; leerende hen onderhouden alles, wat ik u geboden heb”.

Dat was hunne zending. Zij moesten niet uitgaan en hunne begrippen en denkbeelden aangaande den godsdienst prediken, maar heengaan en leeren hetgeen Hij hen geboden had. Zij moesten tot alle menschen gaan en, „al de volken onderwijzen, dezelve doopende in den naam des Vaders, en des Zoons, en des Heiligen Geestes”, omdat hun gezag gegeven was deze heilige namen te gebruiken. En waar zij ook gingen, zult gij vinden door het boek van de Handelingen der Apostelen te lezen, predikten zij deze leer. Allen die geloof hadden in Jezus Christus en zich bekeerden van hunne zonden, die werden gedoopt door onderdompeling in water tot vergeving der zonden. De vergeving der zonden kwam door de verzoening van Christus tot al degenen die Hem aannamen, wanneer zij gedoopt werden door iemand die gezag had. Dan werd er een belofte gegeven, dat allen die dit woord ontvingen en gehoorzaamden, en gedoopt werden, geloovende en zich bekeerende, den Heiligen Geest zouden ontvangen. Wij lezen dat de Apostelen, na het volk gedoopt te hebben, hunne handen op hen legden, en zij ontvingen den Heiligen Geest, en zij spraken met vreemde talen en profeteerden. Zij werden door dien Geest gedoopt gelijk zij met water gedoopt waren. Eerst werden zij in water ondergedompeld,

in den naam des Vaders, en des Zoons, en des Heiligen Geestes, tot vergeving der zonden, en dan ontvingen zij den doop des vuurs en des Heiligen Geestes door het opleggen van de handen der dienstknechten Gods, die geautoriseerd waren tot het bedienen van die verordening.

Dit, mijne vrienden, zijn de eerste beginselen van het Evangelie van den Verlosser. Het zijn de beginselen welke God geopenbaard heeft in deze dagen, volgens het geloof van de Heiligen der Laatste Dagen. Wij hebben een getuigenis aangaande de waarheid dezer dingen voor onszelven. Allen die in oprechtheid des harten het Evangelie gehoorzamen en gelooven, zich bekeeren, gedoopt worden en handoplegging ontvangen van mannen die gezag hebben, ontvangen den Heiligen Geest. Zij ontvangen zijne inspiratie, zijn licht, zijn goddelijk vuur en zijne heilige gaven, de een ontvangt eene gave, een ander een andere gave, maar het is dezelfde Geest. Hij is heden hier, en hij is dat goddelijk licht en vuur waardoor de oude Schriften geschreven werden; en hij die hem ontvangt en geïnspireerd wordt door zijnen invloed en macht, heeft het licht in zich voor zichzelf, en dat licht kan „helderder en helderder worden tot aan den volmaakten dag.”

Dit is het begin van het Evangelie van Jezus Christus. Het is niet uit boeken genomen; het is nedergekomen uit den hemel, in de negentiende eeuw, door den Profeet Joseph Smith, en is aan anderen geopenbaard geworden, die hem zijn opgevolgd. Het is geopenbaard geworden aan deze Heiligen der Laatste Dagen, niet alleen aan degenen die in deze stad zijn, maar ook aan het volk door geheel deze bergvalleien heen en in ieder gedeelte der globe, waar het Evangelie verkondigd en ontvangen is. In al de natiën der aarde heeft deze geest getuigenis gegeven van de waarheid van dit Evangelie. De vijanden van het volk van God mogen ons bespotten en uitlachen om ons geloof; zij mogen de leeringen van onze leidende mannen verkeerd voorstellen, zooals zij al den tijd doen in verschillende publicatiën, maar het maakt geen verschil voor een Heilige der Laatste Dagen, omdat hij een getuigenis ontvangen heeft, direct van Zijnen Eeuwigen Vader. Hij weet dat God leeft; hij weet dat Jezus Christus is Zijnen en onzen Oudsten Broeder; hij weet dat de Kerk in verbinding is met God den Vader en Jezus de Christus, en dat de macht des Heiligen Geestes in het midden van het volk is. Dezelfde inspiratie, hetzelfde licht, dezelfde directe manifestatie, welke het volk van God in alle eeuwen genoot sedert de dageraad der schepping, wordt heden allen aangeboden. Hij is dezelfde gisteren, heden en in eeuwigheid. En het woord des Heeren tot alle natiën der aarde is: Bekeert u; wendt u af van uwe zonden, uwe verdorvenheden, uwe gruwelen en uwe valsche godsdiensten, en komt tot God uwen Eeuwigen Vader, in wien gij uw oorsprong hadt, zoekt Hem, vraagt Hem, en gij zult ontvangen. Geen eerlijke ziel die dit Evangelie gehoorzaamd heeft, en die tot God den Eeuwigen Vader

gegaan is en gevraagd heeft om een getuigenis, is teruggestooten geworden. Indien hij om brood vroeg, ontving hij geen steen, maar ontving het brood des levens dat nederkomt uit den hemel.

PERSOONLIJKE GETUIGENIS.

Ik geef mijne getuigenis aan deze vergadering, dat ik weet dat deze dingen waar zijn. Ik geef mijne getuigenis aangaande dezelve. Ik heb het gedaan op vele plaatsen en vele jaren lang, en ik weet dat de Geest Gods getuigenis zal geven van de waarheid van hetgeen ik gezegd heb aan eerlijke zielen, die luisteren willen met een verlangen om het woord des eeuwigen levens te ontvangen. Ik dank den Heere vandaag voor het voorrecht, dat ik Hem dienen en aanbidden mag te midden van Zijn volk. Ik verheug mij in het Evangelie met geheel mijn hart. Mijn ziel is er in. Alles wat ik heb en alles wat ik ben is in dit werk. Het is Gods werk, en ik weet dat het de overhand zal verkrijgen en iedere hindernis overwinnen. De koninkrijken dezer wereld mogen er tegen strijden; de machten der aarde en de machten der duisternis mogen er oorlog tegen maken, maar het zal langzamerhand groeien en toenemen en zich uitspreiden op de aarde, totdat Hij, wiens recht het is te regeeren, komen zal en bezit nemen van het koninkrijk en regeeren van pool tot pool en van strand tot strand. De waarheid zal zegepralen, dwaling zal verdreven worden, duisternis zal wegvlieden, en het licht Gods, door de macht des Heiligen Geestes, zal ontstoken en vermeerderd worden op de aarde totdat de aarde zelf een geschikte woonplaats zal worden voor de rechtvaardigen en blinken zal in de heerlijkheid van onzen Eeuwigen Vader. Moge God de dag verhaasten, door Jezus Christus. Amen.

Deseret News.

LOSSE GEDACHTEN.

Sommige menschen weten niet hoeveel zij waard zijn; de meesten weten niet hoe weinig.

De mensch is er niet voldaan mede, iets te weten; iedereen moet het weten.

Als er iets is dat een mensch niet weet, dan weet hij het niet.

Niemand is altijd dezelfde; daarom is het mogelijk voor ieder mensch op den een of anderen tijd eenig respect te hebben.

De mensch is teleurgesteld als hij niet krijgt wat hij hebben wil en onvoldaan als hij het krijgt.

Een mensch is er altijd voldaan over, dat hij voor zichzelf zorgen kan. Zijn voldoening eindigt daar doorgaans.

OPRECHT.

Dat zijn de ware broeders niet,
Die iedereen naar d' oogen kijken,
Doch plots'ling weer den blik ontwijken,
Als men hen fiks in de oogen ziet.

Maar 't open hart en d' open hand,
En dan een flink paar open oogen,
Die hebben zelden nog bedrogen,
Die eert men door het gansche land.

En daarom zorgt een wakker man,
Dat hij het hoofd omhoog geheven,
Gerust een elk zijn heele leven
Steeds onder de oogen komen kan.

MR. J. N. VAN WALL.

TWEE HEMELEN.

Blauw is de Hemel: door 't zonlicht beschenen,
Blinkend azuur, door geen wolkje bevekt;
Blauw is de zee, die tot spiegel hem strekt;
Schouwspel uit duizend; twee heemlen voor éénen!

Zie er, o mensch! zie uw beeld er in dagen!
Schoon is de hemel, door God u beloofd!
Maar weet! geen hemel voor u boven 't hoofd,
Zoo ge in 't hart niet een hemel moogt dragen!

J. P. HASEBROEK.

I N H O U D:

Wijsheid in het geven aan kinderen	Blz. 153	Openbaring van de Heilige Driedeenheid	Blz. 162
Mijne zending in Duitschland	„ 156	Losse Gedachten	„ 167
Luiksche Conferentie	„ 159	Oprecht	„ 168
Varia	„ 160	Twée Hemelen	„ 168
Voor onze Zondagscholen	„ 161		

Uitgave van WILLARD T. CANNON, Boezemsingel 116, Rotterdam.

Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland.

Abonnementsprijs per jaar:

Nederland f 1.80, België fr. 4.50, Amerika \$ 1.00.

Per exemplaar 10 cent.